

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

COM(2008) 402 wersja ostateczna – 2008/0154 (COD)

(2009/C 218/13)

Dnia 11 września 2008 r. Rada, działając na podstawie art. 175 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

„wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)”

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 28 stycznia 2009 r. Sprawozdawcą był Antonello PEZZINI.

Na 451. sesji plenarnej w dniach 25-26 lutego 2009 r. (posiedzenie z 25 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 166 do 5 – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet uważa, że przegląd wspólnotowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) jest doskonałą okazją do jego ożywienia, stwarzającą możliwość zagwarantowania ostatecznego zatwierdzenia tego dobrowolnego systemu wspólnotowego jako standardu doskonałości oraz instrumentu komunikacji i marketingu dotyczącego organizacji, produkcji i cykli życia produktów, w pełni zintegrowanego z innymi instrumentami polityki środowiskowej.

1.2 Komitet uważa, że proponowane nowe przepisy wciąż są zbyt złożone, i jest zdania, że należy jeszcze wykazać się kreatywnością, aby stworzyć warunki uznawania przez rynek prawdziwej wartości międzynarodowej i najwyższej ekologicznej wartości dodanej systemu EMAS oraz stosunku kosztów do korzyści proporcjonalnego do celu systemu, zwłaszcza w przypadku mniejszych organizacji i przedsiębiorstw, jednocześnie ograniczając procedury i wciąż jeszcze zbyt wysokie koszty techniczne i administracyjne.

1.3 W opinii Komitetu uświadomienie sobie na szczeblu wspólnotowym obowiązków i kosztów wynikających ze stosowania różnych przepisów dotyczących ochrony środowiska naturalnego, a także korzyści i zwolnień, które mogłyby wynikać z przyjęcia systemu EMAS, pozwoliłoby osiągnąć znaczne postępy w obszarze użytkowania indywidualnego.

1.3.1 Równie ważny jest rozwój pozytywnej kultury w tej dziedzinie w obrębie władz publicznych, które posiadają uprawnienia w zakresie kontroli i podejmowania decyzji.

1.4 Komitet uważa, że jest rzeczą zasadniczej wagi, by zachęcać organizacje, w szczególności te niewielkie, do uczestnictwa w systemie EMAS, ułatwiając im dostęp do informacji, finansowania i instytucji publicznych, tworząc lub promując środki pomocy technicznej oraz upraszczając procedury i mechanizmy, jak też ograniczając wydatki i koszty techniczne związane z rejestracją i zarządzaniem.

1.5 Zdaniem Komitetu system EMAS powinien stać się prawdziwym „standardem doskonałości” i gwarancją jakości środowiska, co powinno także wpłynąć dodatnio na wartość produktów, jeśli w należyty sposób uwzględni się związki z rozporządzeniem w sprawie oznakowania ekologicznego.

1.6 Komitet zdecydowanie popiera wyraźne podejmowanie odpowiedzialności indywidualnej przez organizacje lub przedsiębiorstwa, które dobrowolnie uczestniczą w systemie EMAS. Dotyczy to również przyjęcia zobowiązań i zgody na poddawanie się kontroli (przy pełnym zaangażowaniu pracowników), a także czerpania korzyści, które mogą z tego wynikać. Dlatego też Komitet sprzeciwia się wszelkim formom odpowiedzialności zbiorowej podmiotu, w imieniu lub na rzecz innych, natomiast należy zachęcać do tworzenia klastrów i sieci, zwłaszcza transgranicznych, służących promowaniu EMAS i ułatwianiu jego stosowania.

1.7 Komitet podkreśla znaczenie zachęt do wprowadzania systemu EMAS, wagę ciągłego i systematycznego angażowania zainteresowanych podmiotów na szczeblu wspólnotowym, krajowym i regionalnym, co stanowi podstawowy warunek osiągnięcia wszystkich celów środowiskowych systemu EMAS, mając na uwadze dobrze określone cele o charakterze praktycznym i nierepresyjnym.

1.8 Komitet wzywa Komisję do określenia szeregu kluczowych wskaźników związanych z następującymi czynnikami:

- wydajność energetyczna i oszczędzanie energii,
- gospodarka gruntami i ich ochrona,
- woda i powietrze,
- emisje,
- utylizacja odpadów,
- zachowanie różnorodności biologicznej.

Powyższe działania byłyby realizowane w ramach usprawnionego systemu, który byłby jednocześnie przyjazny dla użytkownika, przy ograniczonych kosztach sprawozdawczości środowiskowej.

1.8.1 Komitet uważa, że podczas określania kryteriów upraszczania procedur administracyjnych, mających zastosowanie do organizacji możliwe byłoby nałożenie na państwa członkowskie obowiązku zwalniania obiektów certyfikowanych wg EMAS z konieczności przestrzegania dodatkowych – obok deklaracji EMAS – przepisów w zakresie ochrony środowiska, które pozostają w użyciu, będąc niekiedy niepotrzebnym obciążeniem lub wynikając z biurokratycznej inercji.

1.8.2 Zważywszy, że procedury certyfikacji EMAS przewidują bardziej ostrożne korzystanie ze środowiska naturalnego we wszystkich jego aspektach, należałoby znieść koszty rejestracji certyfikacji EMAS, przede wszystkim dla organizacji, które prowadzą działalność w strefach o znacznym oddziaływaniu na środowisko naturalne ⁽¹⁾, czyli tam gdzie jest ono maksymalnie eksploatowane przez system produkcyjny i wytwórczy.

1.9 Komitet uważa, że istotna jest lepsza promocja i większe wsparcie systemu EMAS na szczeblu wspólnotowym, za pomocą uruchomienia programu CIP (Competitiveness and Innovation Framework Programme) ⁽²⁾, wykorzystania funduszy EBI i funduszy strukturalnych, natomiast na szczeblu krajowym poprzez zamówienia publiczne, korzyści podatkowe, kontrolę opłat za rejestrację i odnowienie rejestracji oraz zwolnienia zainwestowanych zysków z podatku.

1.10 Komitet zwraca się z wnioskiem, aby proponowane przepisy były w znacznym stopniu spójne ze wszystkimi standardami i instrumentami polityki środowiskowej, z którymi muszą współistnieć i być skoordynowane, oraz aby nie pokrywały się z tymi przepisami ani nie były ich powtórzeniem.

⁽¹⁾ Na przykład tam, gdzie wartość dodana brutto przemysłu przekracza o 10 (?) punktów procentowych średnią krajową/wspólnotową. Tytułem przykładu, we Włoszech wartość dodana brutto przemysłu 16 z ponad 100 prowincji poziomu NUTS III przekracza 35 %. Natomiast średnia krajowa i wspólnotowa wynosi 22 % (dane: EUROSTAT).

⁽²⁾ Przede wszystkim jego pierwszej osi: przedsiębiorczości.

1.11 Komitet żywi silne przekonanie, że rozpowszechniona certyfikacja EMAS, wspierana wizerunkiem i przekazem doskonałości, może znacznie przyczynić się między innymi do:

- poprawy kultury pracowników, przedsiębiorców i obywateli w kwestiach związanych ze środowiskiem naturalnym,
- oddziaływania na zrównoważoną produkcję,
- promowania zrównoważonego handlu,
- upowszechniania zrównoważonej konsumpcji.

1.12 EKES uważa za istotne w tym względzie, by docenić rolę przedsiębiorstwa z certyfikatem EMAS w jej promowaniu i włączaniu do łańcucha klientów i dostawców w ramach jednolitego rynku europejskiego, co przyczyni się do powstania wartościowego obiegu najlepszych praktyk i doświadczeń związanych ze zrównoważonym rozwojem.

1.13 Komitet podkreśla znaczenie procesu certyfikacji EMAS, który zainicjował w odniesieniu do swoich własnych budynków, i zachęca pozostałe instytucje europejskie, by podjęły takie same działania, dając dobry przykład.

2. Wprowadzenie

2.1 Tworzenie dobrowolnych instrumentów należy postrzegać jako istotny składnik wspólnotowej polityki środowiskowej, natomiast Komisja przyznaje, że „narzędzia te mają wielki potencjał, jednak nie zostały w pełni dopracowane” ⁽³⁾.

2.2 Dobrowolne instrumenty w dziedzinie środowiska naturalnego mogą mieć istotne zalety, jeżeli:

- pozwalają wytworzyć wartości związane z „odpowiedzialnością społeczną przedsiębiorstw”;
- w sposób pośredni uwzględniają różnice między przedsiębiorstwami a organizacjami;
- oferują większą elastyczność przedsiębiorstwom i organizacjom, aby osiągnęły one swoje cele;
- zmniejszają ogólną kwotę kosztów wprowadzenia zgodności z przepisami;

⁽³⁾ Zob. COM(2007) 225 wersja ostateczna – Średniookresowy przegląd szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego.

- upraszczają procedury i eliminują aspekt administracyjny bez tworzenia ani narzucania konieczności tworzenia nowych procedur i złożonych narzędzi autoreferencyjnych służących zarządzaniu i kontroli;
- zachęcają przedsiębiorstwa i organizacje do innowacji technologicznej o pozytywnym oddziaływaniu na środowisko naturalne i optymalnym wpływie na konkurencję;
- są nośnikiem jasnego wizerunku i przekazu dla rynku, władz publicznych i obywateli;
- ograniczają lub eliminują pozostałe koszty i zobowiązania administracyjne na szczeblu wspólnotowym i krajowym;
- mają pozytywną wartość akceptowaną na rynkach międzynarodowych.

2.3 Wśród dobrowolnych instrumentów opracowanych, przyjętych i usprawnionych przez Unię można wymienić, oprócz systemu EMAS, wspólnotowe oznakowanie ekologiczne ⁽⁴⁾, środowiskową deklarację produktu (*Environmental Product Declaration* – EPD) i ocenę cyklu życia (*Life Cycle Assessment* – LCA), „ekologiczne” zamówienia publiczne (*Greek public procurement* – GPP) ⁽⁵⁾, system oznakowania Energy Star ⁽⁶⁾ i dobrowolne porozumienia ⁽⁷⁾, Agendę 21, normę EN ISO 14001.

2.4 Synergia z innymi instrumentami polityki środowiskowej zawsze miała dużą wartość, jak w przypadku systemu ekozarządzania określonego w normie ISO 14001 ⁽⁸⁾ (35 000 certyfikacji), który opiera się na istotnym zaangażowaniu osób pełniących najwyższe funkcje kierownicze w przedsiębiorstwie, aby zapewnić zgodność z przepisami, bezustannie wprowadzać usprawnienia i zapobiegać zanieczyszczeniom.

2.5 Zresztą, w ramach planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji, produkcji i polityki przemysłowej ⁽⁹⁾ – na temat którego Komitet przygotowuje obecnie opinię z inicjatywy własnej – system EMAS jest przedstawiony jako instrument zapewniający synergię z:

- oznakowaniem ekologicznym,

⁽⁴⁾ Zob. rozporządzenie Rady (EWG) nr 880/92 i rozporządzenie (WE) nr 1980/2000.

⁽⁵⁾ Zob. komunikat Komisji – Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska, COM(2008) 400 wersja ostateczna, dyrektywa 2004/18/WE i dyrektywa 2004/17/WE.

⁽⁶⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie urzędzeń biurowych; *Energy Star* jest oznakowaniem dobrowolnym.

⁽⁷⁾ Zob. COM(2002) 412 wersja ostateczna. W komunikacie zostały określone minimalne wymogi, które muszą zostać uwzględnione w dobrowolnych porozumieniach, aby można je było uważać za instrumenty mające znaczenie dla Wspólnoty.

⁽⁸⁾ Wersja tej normy z 1996 r. była przedmiotem przeglądu w 2004 r. Nowa wersja EN ISO 14001 zawiera istotne usprawnienia i modyfikacje.

⁽⁹⁾ Zob. COM(2008) 397/2008.

- dyrektywą dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC),

- dyrektywą w sprawie handlu uprawnieniami do emisji,

- dyrektywą Seveso II,

- dyrektywą 2005/32/WE w sprawie ogólnych zasad ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię i dyrektywami sektorowymi, które mają zastosowanie do specjalnych wymogów produktów podlegających systemom EPD i LCA ⁽¹⁰⁾.

2.6 Od 1992 r. Komitet uważał, że wspólnotowy system ekozarządzania i audytu (EMAS) odgrywa ważną rolę w stymulowaniu i usprawnianiu działań służących ochronie środowiska naturalnego, zatwierdzając system zalecany do lepszej ochrony środowiska, mając w szczególności na względzie, że jego cele środowiskowe mają zostać osiągnięte za pomocą środków organizacyjnych w przedsiębiorstwie, poprzez zachęcanie do precyzji oraz lepsze i lepiej rozpowszechnione informacje ⁽¹¹⁾, a sam system zakłada zaangażowanie wszystkich pracowników.

2.7 Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. zastąpiło rozporządzenie z 1993 r., rozszerzając możliwość certyfikacji na wszystkie obiekty w wyniku przeglądu przeprowadzonego na podstawie „rozwoju polityki wspólnotowej w dziedzinie środowiska naturalnego, który podnosi wartość dobrowolnych instrumentów i odpowiedzialności różnych podmiotów w zakresie promowania zrównoważonego rozwoju” ⁽¹²⁾ Komitet przedstawił własną pozytywną opinię na temat przeglądu ⁽¹³⁾.

2.8 Spośród elementów składowych systemu EMAS Komitet ponownie zatwierdził w szczególności:

- dobrowolny charakter,

- podział odpowiedzialności w zakresie ochrony środowiska naturalnego,

- ciągłość i skuteczność ekozarządzania,

⁽¹⁰⁾ System LCA (*Life Cycle Assessment*): ocena cyklu życia produktu; system EPD (*Environmental Product Declaration*): środowiskowa deklaracja produktu.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 332 z 16.12.1992, s. 44.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 209 z 22.7.1999, s. 14.

⁽¹³⁾ Zob. przypis 3.

- przedstawianie wiarygodnych i przejrzystych wyników,
- komplementarność z innymi instrumentami polityki środowiskowej w ramach promowania zrównoważonego rozwoju,
- jak najszersze zaangażowanie wszystkich pracowników przedsiębiorstw, organizacji, władz publicznych i obywateli.

2.9 Spośród dodatkowych celów, których osiągnięcie powinno być możliwe dzięki systemowi EMAS, warto wymienić:

- zmniejszenie kosztów, zwłaszcza na płaszczyźnie zaopatrzenia, w kontekście oszczędnego wykorzystania wyposażenia, zużycia energii i wody;
- zmniejszenie poziomu ryzyka dla pracowników powiązane z potencjalnymi korzyściami pod względem ubezpieczenia i zaufania do przedsiębiorców i inwestorów;
- ewentualny pozytywny wpływ na konkurencyjność, w związku z lepszą akceptacją ze strony konsumentów i rynku oraz większym popytem na produkty certyfikowane;
- rozszerzenie rynków zamówień publicznych, w szczególności dotyczących specjalnych technik osiągania doskonałości środowiskowej;
- większe zaangażowanie pracowników i udział w rozwoju organizacji w perspektywie średnio- i długoterminowej;
- większe zainteresowanie systemu kredytowego i uprzywilejowanych kanałów w zakresie zapotrzebowania na finansowanie, zwłaszcza za pośrednictwem spółdzielni i systemów gwarancyjnych.

2.10 Komitet pozytywnie ocenia zatem inicjatywę Komisji mającą na celu zapoczątkowanie przeglądu obecnych przepisów regulujących dobrowolny udział w systemie EMAS, aby umożliwić wykorzystanie jego całego potencjału.

3. Wniosek Komisji

3.1 W drodze nowego rozporządzenia, które uchyli rozporządzenie (WE) nr 761/2001 i decyzję nr 2001/681/WE, a także decyzję nr 2006/193/WE, wniosek dotyczący przeglądu systemu ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) ma na celu:

- zwiększenie pozytywnego oddziaływania dobrowolnego systemu na środowisko naturalne w ramach poprawy usług organizacji uczestniczących w systemie EMAS i lepszego upowszechnienia tego systemu;
- zwiększenie spoczywających na organizacjach zobowiązań poszanowania wszystkich przepisów obowiązujących w dziedzinie środowiska naturalnego i publikowania sprawozdań na temat własnych wyników środowiskowych w oparciu o niektóre kluczowe wskaźniki;
- harmonizację procedur akredytacji i weryfikacji;
- rozszerzenie geograficznego zakresu dobrowolnego stosowania systemu na organizacje z krajów trzecich;
- ograniczenie kosztów administracyjnych i uproszczenie procedur rejestracji;
- zmniejszenie opłat rejestracyjnych dla MŚP;
- określenie wyjątków, zwłaszcza w przypadku odnowienia rejestracji w EMAS;
- analizowanie zachęt stosowanych przez państwa członkowskie, na przykład korzyści podatkowych;
- uproszczenie zasad regulujących wykorzystywanie logo EMAS;
- promowanie systemu EMAS za pomocą kampanii informacyjnych na szczeblu wspólnotowym i krajowym, oraz innych działań, na przykład nagrody EMAS;
- opracowanie podręcznika dobrych praktyk w dziedzinie ekozarządzania.

4. Uwagi ogólne

4.1 Komitet uważa, że przegląd wspólnotowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) jest doskonałą okazją do jego ożywienia, stwarzającą możliwość zagwarantowania ostatecznego zatwierdzenia tego dobrowolnego systemu wspólnotowego jako standardu doskonałości oraz instrumentu komunikacji i marketingu na potrzeby organizacji, produkcji i cykli życia produktów, w pełni zintegrowanych z innymi instrumentami polityki środowiskowej.

4.2 Komitet uważa, że nowy zestaw proponowanych środków jest wciąż zbyt złożony oraz że należy jeszcze wykazać się kreatywnością, aby ustanowić warunki uznawania przez mechanizmy rynkowe ekologicznej wartości dodanej systemu EMAS oraz aby władze publiczne uprościły całość procedur administracyjnych, zachęcając do bardziej ekologicznego planowania produktów w ramach nowych form ochrony, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP.

4.3 Komitet zwraca się z wnioskiem o zapewnienie lepszej koordynacji między proponowanymi przepisami a wszystkimi standardami i instrumentami polityki środowiskowej, tak aby się z nimi nie pokrywały ani nie były ich powtórzeniem.

4.3.1 EKES zwraca się z wnioskiem, aby do proponowanego rozporządzenia wprowadzić nowy motyw, w którym wymienione zostaną dyrektywy i rozporządzenia, na mocy których w celu wypełnienia wskazanych w nich zobowiązań konieczna jest akceptacja rejestracji EMAS jako ważnej, bez równoczesnego przyczyniania się do zbędnego i kosztownego zwiększenia obciążeń dla organizacji i przedsiębiorstw.

4.4 Komitet podkreśla znaczenie ciągłego i systematycznego angażowania zainteresowanych podmiotów, które stanowi podstawowy warunek osiągnięcia wszystkich celów środowiskowych. Zaangażowanie musi być wynikiem konsensusu w jak najogólniejszym rozumieniu, dotyczącego wszystkich kolejnych instancji decyzyjnych, i wszystkich możliwych form i instrumentów w dziedzinie szkoleń i kształcenia pracowników administracji, przedsiębiorstw, członków związków zawodowych, stowarzyszeń branżowych lub konsumentów, a także stowarzyszonych obywateli.

4.4.1 W opinii Komitetu traktowanie wymiaru środowiskowego jako wartości i promowanie działań z zakresu ochrony środowiska naturalnego pozwoli zmienić zachowania tak, aby stosowane były bardziej zrównoważone wzorce i zasady produkcji.

4.5 W tej kwestii Komitet uważa, że system EMAS powinien być przedmiotem kampanii informacyjno-komunikacyjnej skierowanej do różnych kategorii zainteresowanych podmiotów, od osób pełniących kierownicze funkcje w organach władzy publicznej na szczeblu centralnym i lokalnym do małych organizacji i przedsiębiorstw, obywateli, konsumentów i systemu edukacyjnego na każdym szczeblu.

4.6 Należy w szczególności zachęcać organizacje, zwłaszcza te niewielkie, do uczestnictwa w systemie EMAS, ułatwiając im dostęp do informacji, finansowania, instytucji publicznych

i ekologicznych zamówień publicznych, tworząc lub promując środki pomocy technicznej oraz upraszczając procedury i mechanizmy, jak też ograniczając wydatki i koszty techniczne związane z oceną, rejestracją i zarządzaniem.

4.6.1 Komitet jest zdania, że wniosek Komisji nie jest jeszcze w tej kwestii dopracowany.

4.7 W opinii Komitetu różne rodzaje kosztów oceny systemu EMAS, zarządzania nim i rejestracji powinny być o wiele niższe, zwłaszcza dla mniej stabilnych podmiotów, natomiast sam system zasługuje na finansowanie w ramach projektów wykonalności programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) i finansowanie z EBI lub Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

4.7.1 Podmioty działające na terenach znacznie rozwiniętych przemysłowo lub w strefach o dużym oddziaływaniu na środowisko naturalne powinny być zachęcane do nieodpłatnej rejestracji w systemie EMAS w ramach uproszczonych procedur administracyjnych⁽¹⁴⁾, przy zachowaniu w nienaruszonym stanie technicznych etapów kontroli i monitorowania.

4.8 Komitet podkreśla wagę tego, by system EMAS został uznany za standard doskonałości w organizacjach i przedsiębiorstwach, również w celu dodatniego wpływu na wartość produktów na płaszczyźnie rynku wewnętrznego i międzynarodowego, w należyty sposób uwzględniając związki z rozporządzeniem w sprawie oznakowania ekologicznego.

4.9 Komitet popiera wyraźne zobowiązanie indywidualne, organizacji lub przedsiębiorstwa, do dobrowolnego udziału w systemie EMAS, bez względu na to, czy chodzi o przyjęcie zobowiązań i poddanie się kontroli, czy korzystanie z korzyści, które mogą z tego wynikać.

4.10 EKES sprzeciwia się natomiast jakimkolwiek zbiorowemu przypisywaniu organizacjom odpowiedzialności, w imieniu i na rzecz innych podmiotów, które dana organizacja skupia, zważywszy że ten rodzaj procedury obniżyłby poziom doskonałości, który system EMAS musi zachować, natomiast należy wspierać klastry i sieci, zwłaszcza transgraniczne, w ich działaniach służących promowaniu EMAS, ułatwianiu jego stosowania oraz mających na celu pomoc dotyczącą tego systemu.

⁽¹⁴⁾ Na przykład przełożenie deklaracji środowiskowej na okres od jednego roku do trzech lat, jeżeli nie jest konieczna; zwolnienie zainteresowanych podmiotów ze składania deklaracji środowiskowych wymaganych przez urzędy ds. higieny i bezpieczeństwa w samorządach lokalnych, zmniejszenie kosztów należnych niektórym podmiotom odpowiedzialnym za nieszczęśliwe wypadki.

4.11 Komitet uważa, że w kwestii określania kluczowych wskaźników związanych z czynnikami, takimi jak wydajność energetyczna i oszczędzanie energii, wykorzystywanie i ochrona materiałów, wody i powietrza, emisje, utylizacja odpadów i zachowanie różnorodności biologicznej, w ramach usprawnionego, lecz przyjaznego i opłacalnego dla użytkownika systemu i przy ograniczonych kosztach sprawozdawczości w dziedzinie środowiska, ważna jest możliwość bezpośredniego ich przekazywania w sposób z informatyzowany, za pośrednictwem portalu internetowego, aby ograniczyć koszty i opłaty, zwłaszcza dla najmniejszych podmiotów⁽¹⁵⁾.

4.12 W opinii Komitetu ważne jest również, aby system EMAS był lepiej promowany i objęty większym wsparciem na szczeblu wspólnotowym, dzięki uruchomieniu programu CIP, środków EBI i funduszy strukturalnych, a także na szczeblu krajowym dzięki wprowadzeniu korzyści podatkowych, obowiązku przyjęcia parametrów GPP – ekologicznych zamówień publicznych przez zamawiających, zmniejszeniu opłat za rejestrację i odnowienie rejestracji, zwolnieniu z podatku środków ponownie zainwestowanych w innowacje technologiczne związane z systemem EMAS.

4.13 Komitet wyraża zaniepokojenie nadmierną liczbą struktur krajowych i regionalnych, których zatwierdzenie podlega kompetencji państw członkowskich:

- podmiotów właściwych w prawie zapisu/rejestracji,
- podmiotów akredytujących,
- podmiotów administracyjnych odpowiedzialnych za nadzór legislacyjny,
- kontrolerów w dziedzinie środowiska.

EKES uznaje za stosowne opracowanie wspólnotowych wytycznych dotyczących uproszczeń w tej dziedzinie.

4.14 Oprócz zasady wspólnego wykorzystywania właściwych struktur, która już obowiązuje zgodnie z przepisami na rzecz wprowadzenia do obrotu produktów na rynku wewnętrznym⁽¹⁶⁾, Komitet zaleca stosowanie już obowiązują-

cych mechanizmów harmonizacji technicznej CEN-ISO i wydajności energetycznej w budynkach bez konieczności tworzenia nowych i kosztowych form i struktur, których skutkiem jest coraz większe oddalenie obywateli od konstrukcji europejskiej.

4.15 Komitet uważa zatem, że lepszym rozwiązaniem jest zwiększenie środków wspólnotowych na szkolenie i wspieranie administracji na szczeblu krajowym i regionalnym oraz na potencjalne wykorzystanie systemu EMAS, a także opracowanie aktualnego, przyjaznego dla użytkownika, praktycznego przewodnika, zwłaszcza dla małych podmiotów.

4.16 W opinii Komitetu obrona i wspieranie certyfikacji EMAS za pomocą wizerunku doskonałości oraz wspólnej i powszechnej procedury, oznacza faktycznie stworzenie konkretnych możliwości realizacji:

- zrównoważonej produkcji,
- zrównoważonego handlu,
- zrównoważonej konsumpcji.

4.17 Komitet zaleca działania mające na celu docenienie i wsparcie roli przedsiębiorstwa lub organizacji posiadających certyfikat EMAS dla promocji i dobrowolnego przystępowania do wspólnotowego systemu ekozarządzania i audytu w ramach horyzontalnych i wertykalnych branż produkcyjnych, z myślą o klientach i dostawcach europejskiego wspólnego rynku, co przyczyni się do powstania wartościowego obiegu najlepszych praktyk i doświadczeń związanych ze zrównoważonym rozwojem.

4.18 Obecnie EKES z wielkim zaangażowaniem przygotowuje się do wszczęcia procesu certyfikacji EMAS swoich budynków i pragnie zachęcić pozostałe instytucje europejskie do pójścia jego śladem, tak aby zaproponować trwałe, sugestywne i wzorcowe rozwiązania wszystkim podmiotom w UE, które są potencjalnie zainteresowane uzyskaniem certyfikatu EMAS.

Brukseli, 25 lutego 2009 r.

Mario SEPI

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

⁽¹⁵⁾ W tej dziedzinie użyteczne mogłyby się okazać stosowanie programów administracji elektronicznej.

⁽¹⁶⁾ Zob. decyzja nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu i rozporządzenie nr 765/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r.